

[Gerhard Nielsen.]

vilde give Skolen dens gamle Ret tilbage, nemlig Retten til at føre Elever op til Skibsførereksamen, vilde Elevantallet stige igen, saa der kunde blive et rimeligt Antal Elever og Skolen kunde bevares. Jeg gør opmærksom paa, at Aalborg Byraad ved sin Vedtagelse i sidste Uge har vist, at det var villigt til at bringe yderligere Ofre til Bevarelse af Skolen. Som det er nu, koster Byen Bygningen og holder den vedlige, og der er ofret ikke saa faa Penge paa at gøre denne Bygning saa god til Brugen, som det var muligt under de givne Forhold. Nu har man yderligere i Aalborg Byraad vedtaget — saa vidt mig bekendt enstemmigt —, at man vil yde yderligere Halvdelen af det Underskud, der eventuelt bliver ved Undervisningen, indtil 3 000 Kr. aarlig. Jeg henstiller til den højtærede Minister og det Udvalg, der sandsynligvis bliver nedsat, at tage dette Tilbud med ind under Overvejelserne og se velvilligt paa de Bestræbelser, der udfoldes fra Aalborgs Side for at bevare den gamle Skole. Jeg skylder endnu at tilføje, at de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, deles ganske af min Kollega, det ærede Medlem Hr. N. C. Christensen.

Elmquist: Jeg vil gerne udtale min Tilslutning til de Betragtninger, som mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Tange, har gjort gældende overfor dette Lovforslag, og min Glæde over det Standpunkt, som det ærede Medlem gjorde Rede for, at Partiet Venstre agtede at indtage overfor dette Lovforslag om Nedlæggelse af Navigations-skolen i Aalborg, et Standpunkt, der altsaa var dette, at Venstre principielt er imod en saadan Nedlæggelse.

Denne min Stilling er dikteret af forskellige Grunde, som jeg gerne nærmere vil gøre Rede for. Først og fremmest den rent principielle, som det ærede Medlem Hr. Tange ogsaa saa stærkt gjorde sig til Talsmand for, nemlig at vi i dette Lands Udvikling er kommet til det Punkt, hvor vi maa gøre os klart, at al yderligere Centralisation er af det onde, og at Decentralisation tværtimod maa tilstræbes. Vort lille Lands Hovedstad er efterhaanden vokset til en saa — man kan sige: urimelig Størrelse i Forhold til Landets Størrelse, at man fra Statsmagtens Side bør undgaa ethvert Forsøg paa at hobe mere end nødvendigt sammen i denne By og gøre alt for at støtte en naturlig Vækst af vore Provinsbyer. Og dette bør netop ske derigennem, at Lovgivningsmagten lægger saa mange offentlige Institutioner som muligt ud i Provinsbyerne og

lader saa mange af saadanne Institutioner som muligt blive ude i Provinsbyerne. Der er for mig ingen Tvivl om, at en saadan Decentralisation er langt det bedste og sundeste for vort Land. Derfor er jeg ogsaa en absolut Modstander af den Centralisationstendens, som nærværende Lovforslag er Udtryk for, en Centralisationstendens, som det synes det socialdemokratiske Parti er saa ivrig en Tilhænger af. Jeg tænker her f. Eks. paa den Plan, som den højtærede Kirkeminister arbejder for, nemlig Inddragningen af Stiftskassererembederne til København, et Spørgsmaal, som jeg naturligvis ikke skal komme nærmere ind paa i denne Forbindelse.

Spørgsmaalet bliver da, om det Forslag, der her foreligger, falder ind under den Hovedbetragtning, jeg her har gjort gældende, og jeg mener, at dette Spørgsmaal maa besvares med et ubetinget Ja. Jeg tror, at mange med mig har Indtrykket af, at det, man fra Ministeriets Side tilsigter at naa — og det er allerede kommet til Udtryk fra de foregaaende Taleres Side her i Dag —, er en Samling af Navigationsskoleundervisningen i to Byer: København og Svendborg eller eventuelt i tre Byer, men i hvert Tilfælde i nogle ganske faa Byer. Nu har jeg nok Fornemmelsen af, at det ærede Medlem Hr. P. Andersen er ret begejstret — jeg skal bruge et saa moderat Udtryk som „ret begejstret“ — for en saadan Plan, sikkert specielt dikteret af den varme Kærlighed, som det ærede Medlem nærer til den By, han lever i, en Kærlighed, som han ved at jeg fuldt ud deler, men jeg kan dog ikke undlade at bemærke overfor det ærede Medlem Hr. P. Andersen, i hvis Ærme Kniven allerede synes at sidde parat til i næste Omgang at tage Livet af Skolen i den lille By Marstal — en By, overfor hvilken hans Kærlighed ikke er slet saa stærk og varm —, at jeg er bange for, at det ærede Medlem her sætter en Lavine i Gang, som han til sin Tid ikke vil være i Stand til at standse, og som han da kan risikere vil rive Skolen i Svendborg med, saaledes at vi udelukkende faar Navigations-skoleundervisningen i København, hvorom der sikkert hos visse ærede Medlemmer er et brændende Ønske, selv om de paagældende ikke i Øjeblikket ønsker aabent at staa ved, at dette Ønske næres. Men selv om det ærede Medlem skulde evne at bidrage til, at hans Kongstanke naas og Lavinen standser udenfor Svendborg, saa vil jeg dog hævde, at denne Centralisation af Navigationsundervisningen i København og enkelte andre Byer er en Urimelighed mod Befolkningen i de øvrige Landsdele. Det er for Befolkning-